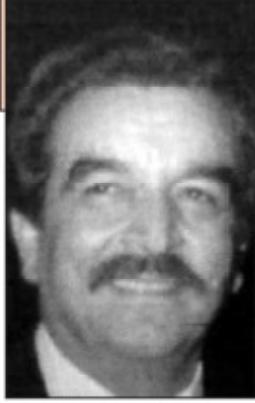

رژیم جمهوری اسلامی در تاسی لغزندۀ

آن را نباید به پای چیز دیگری مهده سوخته ای چون هاشمی رفستجاتی می توان بایزی های متعددی کرد تا نظام در شرایط بسیار سرور به میان آمد، باید به جشن و حساس کنونی که موج اعتراض های داخلی از یک طرف و از طرف دیگر تعزیر ها و فشارهای خارجی آن را در تنگی شدید قرار داده، پا بر جا بماند. هاشمی رفستجاتی هم اکنون مجبور است یکی به نعل بزند و یکی می خواهد شد و حتی ممکن است پای از سوی دیگر چهره جنجالی و خبر سازی دیگر رژیم محمود احمدی ریزد شخص رهبر یا شخص رئیس جمهور و یا فرماده کل سپاه پاسداران را به عنوان رئیس جمهور نظام جمهوری اسلامی در نیویورک حضور تا پیهده و آنها را محکوم سازند وسط کشیده و آنکه بر سر قدرت بمانند. پایانه تا در اجلام سران کشورها و این همان نکته معروف اقلاییون درباره اهداف ریمیش سخن گوید است که می گویند: اقلاب فرزندان اقلاب را می خورد در حال حاضر با تاس لغزندۀ گرفتار آمده باشد،

آن را نباید به پای چیز دیگری گذاشت...

بعضی از روزها که در عصر امروز دنباله مقاله اینجانب زیر عنوان مقاله دیگری در صفحه دیگری به چاپ می رسد، دوستان زنگ می زند و می گویند «فلاتی پس دنباله مقاله ات کجا رفته؟» به آنها می گوییم اگر شماها هم «یک سر و هزار سود» داشتید، مطمئناً دستان با چنین پرسش هایی آشنا می شد که دنباله مقاله با تیتر مقاله دیگری در صفحه دیگری چاپ شود که البته باید گفت: به دنبال دنباله مقاله رفتن هم خودش سیر و سفری در روزنامه عصر امروز به شمار می رود که هم فال است و هم تماشا. اما برای چاپ شدن تیتر دیگری بر تیتر دنباله مقاله دیروز یک دلیل عمده دارم که پذیرفتنی است و باید آن را به فال نیک گرفت. زیرا عوض شدن تیتر دنباله مقاله دیروز اینجانب، مربوط به چشون ۲۵ سالگی روزنامه عصر امروز است که در آن دلها شاد و سرهای گرم باده خیامی بود که «نکو و مپرس»، و

سعید حبشي